

Nova Cançó, vella escola

Text > XAVIER CASTILLÓN

El rap gironí mai no havia conegut fins ara una proposta conceptualment tan agosarada com *Sinera*, el primer disc de Vinnie Kairos, un maresmenc instal·lat a Girona, on fa de dinamitzador cultural, a l'Estació Espai Jove, i investiga el potencial pedagògic i integrador del *hip-hop*. Vinnie Kairos marca la diferència des de les ressonàncies filosòfiques del seu àlies i la reafirma, sense pedanteria, amb un disc titulat com el món mític que Salvador Espriu va crear a partir dels seus records d'infància a Arenys de Mar, d'on és originari aquest *raper* atípic.

La *Sinera* de Vinnie Kairos neix d'un interessant plantejament: si els *rapers* i discjòqueis dels orígens del *hip-hop* (la «vella escola» sorgida d'alguns barris negres com ara Harlem i el Bronx) recitaven i creaven música nova a partir de vells discos de vinil de *soul* i *funk* que havien trobat a casa dels pares o

dels avis; a Catalunya, en un context social i musical ben diferent, el mateix tipus de recerca a les golfes familiars podria acabar amb uns quants vinils d'aquella Nova Cançó que va ser símbol de resistència. I és en la resistència i la protesta en què Vinnie Kairos veu el lligam més evident entre el *hip-hop* i la Nova Cançó, més enllà de les diferències estilístiques.

Després d'una «Intro» en què Kairos dispara fragments de cançons significatives de la música catalana de l'últim mig segle, des de Raimon fins a Rosalía, arriben sis temes propis creats a partir de diversos préstecs sonors, alguns de tan manipulats que són gairebé irreconeixibles: els acords de «Pols» d'El Petit de Cal Eril s'intueixen a «Lars von Trier», inspirada per la pel·lícula *Antichrist* del director danès i la seva reflexió sobre la mort, un tema cabdal en Espriu; «Vida» de Llach és l'epíleg de «Gota a gota», i

VINNIE KAIROS. *Sinera*.
Basement Records, 2020.

l'evocadora «Helena» de Serrat respira sota «Nasir». La presència d'Espriu és més evident a «381», el número del nínxol del poeta al cementiri d'Arenys/Sinera, i que acaba amb la veu d'Espriu mateix, en una intervenció al *Vostè pregunta* de TVE Catalunya.

ELS ATRAPASOMNIS. *Anem amunt!!!* U98 Music, 2020.

FRANCESC UBANELL. *Estones d'un home esbalaït*. Francesc Ubanell, 2020.

Somnis per a tothom

Text > XAVIER CASTILLÓN

Des de la Cellera de Ter i, més concretament, des del Pasteral, arriben Els Atrapasomnis, una altra aportació gironina de gran nivell a la nova edat d'or que viu la música infantil o familiar a Catalunya. Jordi Masferrer (veu) i Pau Boïgues (guitarra) formen l'eix compositiu que vertebrava aquesta formació, ampliable

a septet en directe, que enmig d'aquest any estrany ha llançat un raig d'optimisme en forma de llibre CD. *Anem amunt!!!* és un conte sobre un savi enamorat de la Lluna, però també un gran disc estilísticament molt variat i per a tots els públics, amb èxits potencials com ara «La Marieta Discoteca» i «Platja, riu, piscina».

Guitarra, pau i bellesa

Text > XAVIER CASTILLÓN

El guitarrista figuerenc Francesc Ubanell, que té una llarga trajectòria en el món del *jazz* i la formació musical, publica el seu primer àlbum en solitari, que defineix com «un disc molt fràgil», per degustar amb calma. *Estones d'un home esbalaït* és un treball instrumental en què la guitarra és la gran protagonista, acompanyada només d'alguns petits detalls de sintetitzador i percussió.

Són cinc composicions pròpies i dues adaptacions, les eternes «Both Sides Now» de Joni Mitchell i «Somewhere» de Bernstein i Sondheim per a *West Side Story*, que sumen un conjunt homogeni i transmeten pau i bellesa a tots els que ens sentim esbalaïts. Som tants...

Intens i personal

Text > RAMON MORENO

L'empordanesa Sílvia Pérez Cruz és una de les artistes catalanes més internacionals i respectades del panorama musical. Ha portat la seva música arreu del món i tot just acaba de publicar un disc en directe, enregistrat amb Marco Mezquida a la sala Blue Note de Tòquio. El nou treball de Pérez Cruz, *Farsa (género imposible)*, és una mirada a les arts escèniques amb les quals la cantant empordanesa ha tingut alguna interrelació, en tretze temes compostos per l'artista que ofereixen un vitrall de sentiments i passions a partir de la seva vinculació amb altres vessants de la creació (cinema, dansa, poesia, fotografia, teatre, pintura). Són un conjunt de temes compostos per a documentals («Mañana»); pel·lícules («Todas las madres del mundo», basada en un poema de Miquel Hernández per a Josep, o «Intemperie», composta per Javier Rubial per a la reconeguda pel·lícula del mateix títol); espectacles de dansa («Grito

pelao», amb la ballarina Rocío Molin), o teatre («Ensumo l'abril», amb un intens recitat de Lluís Homar).

Creadora del seu propi estil, la veu de Sílvia Pérez Cruz s'estira al llarg del disc, tema a tema, a partir de la corprenedora «Pena salada» que obre *Farsa*, i que dona pas a un dels seus temes més meravellosos, «Todas las madres del mundo», en què veu i música s'uneixen en una bressola de cadència mediterrània.

La diferent procedència de molts temes fa que el disc sigui estilísticament divers, tot i que s'han enregistrat de nou i han estat tractats com a cançons independents. Podem viatjar de la ranxera de «Mañana» (composta per a un documental sobre l'escriptora Anna Maria Moix) al «Tango de la Vía Láctea», o a peces més experimentals a l'estil de Björk, com ara «Fatherless» (en què musica el poema de Sylvia Plath «For a Fatherless Son»). Amb la intenció de donar unitat al projecte, s'ha buscat

SÍLVIA PÉREZ CRUZ. *Farsa (género imposible)*.

Universal, 2020.

<<http://silviaperezcruz.com>>

també lligar-lo a la fotografia, i s'han fet una sèrie de fotos que serviran de portades específiques per a cadascuna de les cançons.

Farsa és un disc transcendent, profund, intens, divers... No sabem si les actuals condicions sanitàries en permetran els concerts en directe amb la Farsa Circus Band, ajornats de moment, però podrem gaudir d'escoltar-lo.

ELS FOLLS. *Folls 55*.
Temps Record, 2020.
<www.elsfolls.com>

A DARK REBORN.
«Dust In The Ground».
<www.adarkreborn.com>

Els Folls, mirant enrere

Text > RAMON MORENO

Josep Maria Francino és conegut professionalment com un dels grans homes de ràdio del país. Al llarg de la seva trajectòria, va encapçalçar diferents emissores de ràdio, tant a les comarques gironines com a la resta del país, i també ha tingut (i encara té) una trajectòria destacada en l'àmbit musical. Un dels primers grups dels quals va formar part és Els Folls, que van néixer l'any 1965 i que encara segueixen en actiu. La seva trajectòria,

pausada i rítmica, s'ha basat sempre en les composicions pròpies en català. Amb el seu darrer disc, *Folls 55*, fan un recorregut pel seu rumb musical, «una mirada introretrospectiva» de la seva història, amb un «polsim de mitologia catalana». El disc es presenta en doble format de CD i vinil que inclou una actuació en directe a la sala gran de l'Auditori de Barcelona. *Pop-rock* en català primigeni amb reminiscències dels seixanta.

Potència melòdica

Text > RAMON MORENO

Després d'haver deixat Morphium i d'haver-se pres un temps de descans, la cantant i teclista Lur ha engegat A Dark Reborn, un grup gironí de *death metal* «molt melòdic i potent alhora». L'acompanyen els guitarristes Thomas Höffken i Denis Duran, el baixista Ivan Sixto i Eddie a la bateria. Aprofitant la pandèmia per posar en marxa el projecte i perfilar el que serà el seu primer disc, el grup es presenta amb un primer tema, «Dust In

The Ground», que segueix els esquemes contundents del gènere però amb alguns passatges més melòdics. Aquest primer senzill s'acompanya d'un evocador videoclip dirigit pel director de Bàscara Toni O. Prats. Jugant entre la llum i la foscor, la contundència i la melodia tant en la música com en la imatge, el grup enllesteix l'elapè amb el productor Raül Abellán, que ha treballat, entre molts d'altres, amb Billy Gibbons de ZZ Top.